

ПРОТОКОЛ

№ 339

гр. Пазарджик, 28.06.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева
Членове: Венцислав Ст. МаратИ.
Димитър П. Бозаджиев

при участието на секретаря Виолета Сл. Боева
Сложи за разглеждане докладваното от Димитър П. Бозаджиев Въззивно
гражданско дело № 20235200500336 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

З а Община Б., ред.пр. се явява адв. Ц. Х. от АК- Пазарджик, редовно
упълномощена.

Ответникът В. З. И. ред.пр. не се явява. За него се явява адв. Н. Б.
редовно упълномощен. Представя договор за правна защита и съдействие и за
настоящата инстанция

Адв.Х. : -Да се даде ход на делото.

Адв.Б.: -Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуална пречка по даване хода на делото. В
днешното съдебно заседание страните са редовно призовани, надлежно се
представяват в процеса, поради което и на основание чл.142, ал.1 от ГПК,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

С Решение №338/31.03.2023г., постановено по гр.д.№3334/2022г. по
описа на РС- Пазарджик е осъдена Община Б., Булстат 000351558, с адрес:
гр.Б., ул.,О.“ №4А, представлявана от кмета К.В., да заплати на В. З. И., ЕГН
***** от гр.Б., обл.Пазарджик, сумата от 7390,21лв., представляваща
дължимите се на ищеца възнаграждения в качеството му на общински

съветник за периода от месец март 2020г. до месец септември 2022г. вкл., ведно със законната лихва върху тях от датата на завеждане на исковата молба в съда- 21.10.2022г. до окончателното им заплащане.

Осъдена е Община Б., Булстат 000351558, с адрес: гр.Б., ул.,„О.“ №4А, представлявана от кмет К.В., да заплати на В. З. И., ЕГН ***** от гр.Б., обл.Пазарджик, сумата от 800лв.- сторени разноски в производството.

Осъдена е на основание чл.78, ал.6 от ГПК, във вр. с чл.83, ал.1, т.1 от ГПК, Община Б., Булстат 000351558, с адрес: гр.Б., ул. „О.“ №4А, представлявана от кмет К.В., да заплати по сметка на РС- Пазарджик, сумата от 295,61лв., представляваща дължимата държавна такса за производството, както и сумата от 250лв., представляваща изплатено възнаграждение на вещото лице по съдебно- икономическата експертиза.

На основание чл.242, ал.1 от ГПК е постановено предварително изпълнение на решението, в частта, с която се присъжда трудово възнаграждение.

Против това решение е постъпила въззивна жалба от Община Б., представлявана от Кмета- инж.К.Г.В., чрез пълномощника си адв.Ц. Х. от АК- Пазарджик.

Твърди се в същата, че обжалваното решение е постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, в нарушение на материалния закон и необоснованост.

В тази насока се твърди, че в решаващите мотиви на оспореното решение, първоинстанционният съд въобще не бил обсъдил становището на ответника, изразено в писмения отговор на исковата молба и подържано в съдебно заседание, а именно, че исковата молба, по която е образувано делото, е изготвена, подписана и подадена от адв.Б. без да е редовно упълномощен от И. да извърши тези процесуални действия, които нито били посочени в представения Договор за правна защита и съдействие, ведно с Пълномощно от 21.10.2022 г., нито били потвърдени в съдебно заседание от И., т. е. се твърди, че исковата молба е нередовна, а предявените с нея икове са недопустими и е следвало да бъдат оставени без разглеждане, а производството по делото- да бъде прекратено.

Твърди се, че като е допуснал образуване на делото по нередовна искова молба и се е произнесъл по недопустими икове,

първоинстанционният съд е нарушил съдопроизводствените правила и е постановил недопустимо съдебно решение.

Твърди, че в решаващите мотиви на оспореното решение, първоинстанционният съд неправилно бил приел, че за процесния период м.март 2020г.- м.септември 2022г., включително, ищецът е изпълнявал служебните си задължения. За да достигне до този неправилен извод, съдът се бил позовал на показанията на посочените от ищеца свидетели, като изцяло е игнорирал показанията на свидетелите на ответната страна, както и приетите по делото и неоспорени писмени доказателства: Разпечатка от сайта на ОбС- Б. за прието последно Решение от последно проведена сесия на 24.06.2022г., която дори не била обсъждана и съдът бил счел, че не следва да я обсъжда, тъй като била неотнормирана към предмета на делото.

Сочи се, че последното проведено заседание на ОбС- Б. било на 24.06.2022г., а последното такова на 30.09.2022г., но независимо от това, съдът е присъдил изплащане на възнаграждение за м.юли 2022г., през който месец не са били провеждани заседания на ОбС и комисиите и И. не е изпълнявал служебните си задължения.

Твърди се, че първоинстанционният съд в решаващите мотиви на обжалваното решение, въобще не е обсъдил и обстоятелството, че за месеците юли, август и септември 2022г. не са представени Справки за възнагражденията на общинските съветници, както и показанията на св.Стефанов /общински съветник/, че Председателят на ОбС изготвял Протоколи от заседания на ОбС, които въобще не са провеждани или Протоколи от проведени заседания, в които включвал и общински съветници, които не са присъствали, като в тези Протоколи, общинските съветници се подписвали впоследствие за да им се плати възнаграждение.

Приема се, че игнорирането на това обстоятелство е довело до постановяване на неправилно и необосновано решение.

Визира се, че районният съд в мотивите си на обжалваното решение, изцяло е игнорирал обстоятелството, че ОбС- Б. през месеците юли, август и септември 2022г. не е функционирал, не са провеждани заседания, даже стаята е била запечатана, което обстоятелство безспорно е установено с представените и неоспорени по делото писмени доказателства, а периода категорично е установен от св.Стефанов и св.Адов, но въпреки това съдът

неправилно е приел, че периода не е установен.

Твърди се, че в решаващите мотиви на оспореното Решение, първоинстанционният съд неправилно бил приел, че е налице признание на ответника, че дължи процесните трудови възнаграждения.

Поддържа се, че както в писмения отговор на исковата молба, така и в съдебно заседание, ответникът оспорва претендираното възнаграждение както по основание, така и по размер и никога не бил признавал, че дължи същото.

Поддържа се, че първоинстанционният съд неправилно бил приел, че процесните възнаграждения са трудови. В този аспект се сочи, че трудовото правоотношение е регламентирано в КТ, като такова между работодател и работник, възникнало по някой от посочените в Кодекса на труда начини. Правоотношението на общинския съветник не възниква по начин посочен в КТ, а възниква въз основа на избор от момента на полагане на клетва. В този смисъл, Общината не се явявала работодател на общинския съветник по смисъла на пар.1, т.І от ДР на КТ. Такъв не бил и Общинският съвет, който няма самостоятелен щат, поради което се стигало до извода, че правоотношението между Общината и Председателя на Общинския съвет не било трудово, макар и за целите на социалното осигуряване да е приравнено на такова.

Сочи се, че общинският съветник полага труд, за което получава възнаграждение, което обаче няма характеристиките и белезите на трудово възнаграждение по смисъла на КТ. Предвид липсата на трудово правоотношение между Общината и ищеца се поддържа, че не са приложими разпоредбите на Кодекса на труда по отношение на дължимостта и изплащането на трудовото възнаграждение- например чл.245 от КТ, въвеждащ гарантиран размер на трудовото възнаграждение, който следва да се заплаща при добросъвестно изпълнение на трудовите задължения.

Безспорно било, че изплащането на процесното възнаграждение на ищеца следвало да се извърши със средства от бюджета на ответната Община. Поради това се твърди, че съответните разпоредби на ЗПФ и ЗМСМА са специални и следва да намерят приложение при противоречие с общите разпоредби на ЗЗД относно неизпълнението на задължения- например чл.81, ал.2, според който обстоятелството, че длъжникът не разполага с парични

средства за изпълнение на задължението, не го освобождава от отговорност /обща разпоредба/.

Твърди се, че първоинстанционният съд е игнорирал обстоятелството, че при противоречие с общите разпоредби- чл.81, ал.2 от ЗЗД, следва да намерят приложение съответните специални разпоредби- чл.94, ал.2 от ЗПФ и чл.34, ал.9 от ЗМСМА, които са и императивни.

Приема се, че като не е приложил цитираните специални разпоредби на ЗПФ и ЗМСМА, съдът е допуснал нарушение на материалния закон и е достигнал до неправилен извод, а именно: „Възражението на ответника, че нямало приет Бюджет за 2022г. на община Б. и не можело да бъде изплатено възнаграждението на ищеца съдът счита, че не следва да бъде споделено, тъй като обстоятелството, че длъжникът не разполага с парични средства за изпълнение на задължението, не го освобождава от отговорност.“- стр.7. абзац 3-ти от съдебното Решение, т.е. при съществуващо противоречие, неправилно е приложена общата разпоредба на чл.81, ал.2 от ЗЗД, вместо императивните специални разпоредби- чл.94, ал.2 от ЗПФ и чл.34, ал.9 от ЗМСМА. Така допуснатото нарушение на материалния закон и неправилният извод на първоинстанционният съд са довели до постановяване на неправилно съдебно решение.

Поддържа се становище, че в решаващите мотиви на оспореното Решение, първоинстанционният съд, като е игнорирал съответните специални разпоредби- чл.94, ал.2 от ЗПФ и чл.34, ал.9 от ЗМСМА, въобще не бил обсъдил обстоятелството, дали Общината има или няма приет бюджет за 2022г., както и представените в тази насока доказателства, с което е допуснал нарушение на процесуалните правила, на материалния закон, както и е постановил необосновано съдебно решение.

Сочи се, че възнагражденията на ищеца са начислени, но не са изплатени, поради неспазване на срока по чл.94, ал.2 от ЗПФ /неприет бюджет/. В тази насока подробно се сочат обстоятелства с твърдение, че доказващите ги писмени доказателства, приети и неоспорени по делото, въобще не били обсъдени от първоинстанционният съд в решаващите мотиви на съдебното решение.

Твърди се, че липсата на приет бюджет на Общината за 2022г. не е позволявало изплащане на претендираните възнаграждения, съгласно

изричната императивна разпоредба на чл.34, ал.9 от ЗМСМА: при неспазване на срока по чл.94, ал. 2 от ЗПФ за приемане от общинския съвет на бюджета на общината на председателя на общинския съвет и на общинските съветници не се изплаща възнаграждение за периода след изтичането на съответния срок до приемането на бюджета на общината.

Сочи се, че при постановяване на съдебното решение, първоинстанционният съд не се бил съобразил с изричната императивна разпоредба на чл.34, ал.9 от ЗМСМА и бил постановил същото в противоречие с нея.

Твърди се, че в открито съдебно заседание, проведено на 17.03.2023г., първоинстанционният съд е приел по делото представени от третото неучастващо лице ОбС- Б., копия от Протоколи от присъствена книга и копия от Протоколи от протоколна тетрадка на постоянната комисия по образование, култура, здравеопазване и социални дейности, като въпреки изричното искане да бъде дадена възможност за запознаване със същите и да се изрази становище по тяхното приемане в следващо съдебно заседание, такава възможност не е била дадена, което се приема, че е налице процесуално нарушение.

Счита се, че неизяснен е останал въпросът, дали така приетите протоколи са с вярно или невярно съдържание и дали същите отразяват действително присъствие на И. в заседанията на ОбС и на Комисията, имайки предвид показанията на св.Стефанов, че Председателят на ОбС е изготвял Протоколи от заседания на ОбС, който въобще не са провеждани или Протоколи от проведени заседания, в който включвал и общински съветници, които не са присъствали, като в тези Протоколи, общинските съветници се подписвали впоследствие, за да им се плати възнаграждение.

Искането е да се постанови решение, с което се приеме, че подадената въззивна жалба е основателна, като се отмени Решение №1297/29.11.2022г., постановено по гр.д.№20225220103034/2022г. по описа на РС- Пазарджик, като постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, в нарушение на материалния закон и необосновано, както и да се отхвърлят предявените иски като неоснователни.

Прави се искане да се отмени и допуснатото предварително изпълнение, на основание чл.242, ал.1 от ГПК за частта на решението, с което

се присъжда, според първоинстанционният съд „трудово“ възнаграждение, тъй като присъденото възнаграждение не е трудово по смисъла на КТ.

Моли се за присъждане на сторените по делото разноски.

В срокът по чл.263, ал.1 от ГПК от другата страна в процеса- В. З. И. не е постъпил писмен отговор.

С въззивната жалба не са направени доказателствени искания.

Адв.Х.: - Поддържам жалбата, като основателна. Ще Ви моля да приемете Решение постановено от Административния съд-Пазарджик. То е постановено след подаване на въззивната жалба и считам от друга страна, че е от значение на настоящото дело. Същото не е влязло в сила, но с него се доказва, че решението на ОбС не е влязло в сила и то всъщност не може да породя правни последици и тук се налага извода, че няма приет бюджет. В тази връзка го представям. Представям и списък на разноските.

Адв.Б.: - Възразявам, да се приеме. Считам, че е неотносимо решението. Ако има решение на ОбС, а и същото е оспорено от Областния управител за приемане на бюджета и пак не е влязло в сила пак ли ще е основание да не се плащат възнаграждения на общински съветници.

Съдът намира, че са налице основанията на чл. 266 от ГПК за приемане на представеното в днешното съдебно заседание решение на Административен съд – Пазарджик и за това

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА Решение № 213/11.04.2023г. постановено по адм.д. № 597/2021г. по описа на Административен съд – Пазарджик -ксерокопие.

Адв. Х.: – Нямам доказателствени искания

Адв. Б.: - Нямам доказателствени искания.

Съдът счете делото за изяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв.Х.: - При постановяване на Вашият съдебен акт моля, да приемете, че въззивната жалба е основателна и да постановите решение, с което да уважите същата и отмените решението на РС като неправилно, незаконосъобразно и необосновано, както и да отхвърлите предявените

искове като неоснователни. Моля, да отмените допуснатото предварително изпълнение на първоинстанционното решение. Моля, да имате предвид, че възнаграждението на общинския съветник не е трудово по смисъла на КТ. Моля, да имате предвид, че Община Б. няма приет бюджет. Това се установява и от днес представеното в д.с.з решение, с което е отменено решението на ОбС за приемане на бюджета. Установява се, че това решение на ОбС е оспорено. След като решението на ОбС не е влязло в сила, поради неговото оспорване, то не може да породя своя правен ефект, поради което и ОбС – Б. няма решение влязло в сила за приет бюджет и съответно община Б. няма приет бюджет. Не е спазен чл.94 ал. 2 от Закона за публичните финанси за приемане от ОбС за бюджета на Общината при което съгласно императивната разпоредба чл. 34 ал. 9 от ЗМСМА на общинските съветници както и на председателя на Общинския съвет не се изплаща възнаграждение докато не бъде приет бюджета на общината. Императивните разпоредби на чл.94, ал. 2 от Закона за публичните финанси и чл.34, ал.9 от ЗМСМА са специални и при противоречие с общата разпоредба на чл. 71, ал. 2 от ЗЗД се прилагат специалните, а необщата разпоредба, което РС- Пазарджик не е сторил. Нещо повече изцяло е игнорирал цитираните специални разпоредби и е приложил Общата, което е недопустимо и неправилно. При постановяване на Вашият съдебен акт моля, да имате предвид и съображенията ми за пороците на обжалваното решение подробно изложени във въззивната жалба, както и съображенията ми за недопустимост и за неоснователност на предявените искове изложени в писмения отговор на ИМ и в писмената защита пред РС. Моля, да ни присъдите сторените по делото разноските и за двете инстанции, съгласно представеният списък на разноските.

Адв.Б.: – Моля, да оставите в сила решението на РС като правилно и законосъобразно. Подробни мотиви излагам в писмени бележки, които представям. Колежката се фокусира върху така нареченият неприет бюджет 2022г., но видно от материалите по делото на доверителят ми не са платени възнаграждения и за 2020 г. и 2021г. Така, че подобна теза не е обоснована. Моля, да ни присъдите разноските по делото в случай, че отхвърлите жалбата.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА устните състезания за приключили.

ОБЯВИ, че ще се произнесе със съдебен акт в законния едномесечен срок до 12.07.2023г. от който срок тече срокът за касационно обжалване

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10.10 часа.

Председател: _____

Секретар: _____